

Dissabte XII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 8,5-17): En aquell temps, Jesús va entrar a Cafarnaüm. Un centurió l'anà a trobar i li suplicava: «Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement». Jesús li diu: «Vinc a curar-lo». El centurió li respon: «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meva; digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè jo mateix, queestic sota les ordres d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: 'Vés-te'n', i se'n va, i a un altre: 'Vine', i ve, i al meu criat li mando: 'Fes això', i ho fa». Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat (...).

El misteri de la "impotència" divina

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, amb Jesucrist, restem bocabadats davant les paraules del centurió. Ens commou la preocupació d'aquest cap per un subaltern. I ens convenç el sentit comú amb què capta el poder diví. En el "Credo" confessem que Déu és Pare totpoderós. Però, ¿com conciliar el seu poder infinit amb la presència del mal? És el misteri de l'aparent impotència divina.

Déu no és un "policia del cosmos", que hagi d'intervenir per a posar ordre —segons els nostres esquemes— a tots els racons de l'univers. Ell és Pare i el seu govern és providencial. A vegades, ens pot semblar que és absent i incapaç d'impedir el mal. Nogensmenys, Déu Pare ha revelat la seva omnipotència de la manera més misteriosa mitjançant l'anorreament voluntari i a través de la resurrecció del seu Fill.

—Senyor, sou tan gran que en Jesús us heu fet petit. I, des de la Creu, ens ensenyeu a transformar el mal en un gest d'amor. La vostra "debilitat" és més forta que la força dels homes.